

[Elmquist.]

der kan forekomme tilfælde, hvor det drejer sig om legemlige mangler, og hvor hensynet til adoptivforældrene kan begrunde, at der bliver adgang til ved domstolene at få adoptionsforholdet ophævet. Man er fra alle sider i udvalget enig om, at der i disse forhold bør tages et vidtstrakt hensyn til barnets interesser, men fra flertallets side er man altså kommet til det resultat, som ligger på linie med den stilling, den højtærede justitsminister har indtaget, at der også, hvor det drejer sig om legemlige mangler, kan komme til at foreligge tilfælde, hvor hensynet til adoptivforældrene kan berettiggelse til en ophævelse af adoptionsforholdet, og hvor det ville være rigtigt at kunne gennemføre en sådan ophævelse.

Flertallet, som består af de i betænkningen nævnte medlemmer, har derfor ud fra disse betragtninger kunnet give tilslutning til den ændring af lovforslagets § 2, som den højtærede justitsminister har foreslået, hvorefter ordene „uhelbredelig og ondartet legemlig mangel eller sygdom“ erstattes med ordene „betydelig legemlig mangel“, hvilken ændring efter flertallets mening betyder en noget større afgrænsning end den oprindelige formulering. Flertallet har ligeledes givet tilslutning til den af justitsministeren foreslåede ændring, hvorefter det — både i tilfælde af psykiske og legemlige mangler — er en forudsætning for, at ophævelse skal kunne ske, at der ikke er rimelig udsigt til varig helbredelse.

Jeg kan nøjes med de bemærkninger, jeg her har fremsat. Vi er alle indenfor udvalget enige om, at dette spørgsmål har måttet overvejes dybt og måttet betragtes fra alle sider, men efter disse overvejelser er vi som sagt fra flertallets side kommet til det resultat, at vi har kunnet give tilslutning til den højtærede justitsministers ændringsforslag, hvorved altså afgrænsningen med hensyn til de legemlige mangler bliver gjort stærkere, men hvorved adgangen til at ophæve adoptionsforholdet, når der er tale om legemlige mangler, alligevel muliggøres.

Jeg skal hermed anbefale ministerens ændringsforslag på det pågældende flertals vegne.

Astrid Skjoldbo: Som det fremgår af betænkningen, kan jeg ikke medvirke til dette lovforslags vedtagelse, og jeg vil gerne have lov til her at motivere min stilling.

Det står for mig, som om lovforslaget er aldeles upåkrævet — ja, endog i visse tilfælde, hvis det gennemføres, kan få uheldige

konsekvenser. Mine store betænkeligheder støttes ikke mindst af retslægerrådet. Hvis denne institution nogenlunde konsekvent og med tungt vejende argumenter var gået stærkt ind for lovforslagets påstand om, at såvel sjælelige som betydelige legemlige mangler bør kunne medføre ophævelse af et adoptionsforhold, havde jeg måske kunnet overvinde mine store betænkeligheder. Men dette er jo langt fra tilfældet.

Som det fremgår af bilagene til betænkningen, har retslægerrådet fremsendt to udtalelser, en i juli 1948 og en anden i februar 1951. Jeg beder om tilladelse til at citere et par bemærkninger fra disse udtalelser. I den første udtalelse hedder det,

„at en sådan bestemmelse må forekomme ikke blot berettiget og rimelig, men også på grundlag af foreliggende erfaringer i høj grad ønskelig, og rådet kan ubetinget anbefale, at den søges indført.“

Det var i 1948, men 2½ år senere har retslægerrådet fået store betænkeligheder, og i rådets udtalelse af 28. februar 1951 siges bl. a.:

„at ophævelse af adoptionsforhold på grund af svær legemlig eller sjælelig sygdom ofte, såfremt adoptionsforholdet har bestået gennem flere år, vil være i den alvorligste modstrid med barnets interesser. Pludselig fjernelse fra et adoptivhjem, hvor barnet i en årrække har levet trygt i den tro, at det var dets eget, kan føje et indgribende psykisk traume til den belastning, som sygdommen i sig selv betyder for barnet.“

Og videre hedder det:

„Når adoptionsforholdet først er kommet i stand, og navnlig hvor det har bestået i længere tid, må der kunne anføres meget tungtvejende grunde, såfremt forholdets ophævelse skal anses for tilstedeligt.“

Og til slut siges der yderligere:

„Når henses til det anførte og til den tvivl, der iøvrigt vil kunne rejses med hensyn til berettigelsen af i den omhandlede henseende at parallelisere de legemlige defekter med mentaldefekterne, må man vel i det hele rejse det spørgsmål, om ikke meget vil kunne tale for, at man blandt de legemlige lidelser, der ikke har ført til mentalafvigelse, alene medtager lidelser, der afstedkommer indgribende sansedefekter.“

Under den opremsning af sygdomme af såvel psykisk som fysisk art, der vil kunne komme på tale i denne forbindelse, anføres i retslægerrådets udtalelse bl. a. sukkersyge hos småbørn — også denne sygdom mener